

3. El títol de Tècnic d'Arts Plàstiques i Disseny permetrà l'accés directe a la modalitat d'Arts del Batxillerat.

4. El títol de Tècnic superior d'Arts Plàstiques i Disseny permetrà l'accés directe als estudis universitaris que es determinen, tenint en compte la seua relació amb els estudis d'Arts Plàstiques i Disseny corresponents.»

4. L'article 48.3 de la Llei Orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'Ordenació General del Sistema Educatiu, queda redactat de la manera següent:

«3. No obstant el que preveuen els apartats anteriors, serà possible accedir als graus mitjans i superior d'estes ensenyances sense complir els requisits acadèmics establits, sempre que l'aspirant demostre tindre tant els coneixements i aptituds propis de l'etapa educativa anterior com les habilitats específiques necessàries per a cursar amb aprofitament les ensenyances corresponents. Per a accedir per esta via als cicles formatius de grau superior es requerirà tindre vint anys d'edat o estar en possessió del títol de Tècnic d'Arts Plàstiques i Disseny i tindre díhuit anys d'edat, en els dos casos complits l'any natural de realització de la prova.»

Disposició final tercera. *De les referències a la condició de catedràtic i al terme «ensenyances comunes».*

1. Queden sense efecte totes les referències relatives a la condició de catedràtic incloses en la Llei Orgànica 1/1990, de 3 d'octubre, d'Ordenació General del Sistema Educatiu.

2. Totes les referències realitzades en les disposicions vigents al terme «ensenyances mínimes» queden substituïdes pel terme «ensenyances comunes».

Disposició final quarta. *Modificació de la Llei Orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de Participació, Avaluació i Govern dels Centres Docents.*

L'article 2.1 de la Llei Orgànica 9/1995, de 20 de novembre, de Participació, Avaluació i Govern dels Centres Docents, queda redactat de la manera següent:

«1. La comunitat educativa participarà en els centres a través del Consell Escolar. Els professors ho faran també a través del Claustre.»

Disposició final quinta. *Dels inspectors d'Educació.*

Les administracions educatives adscriuran els inspectors d'Educació a les especialitats que s'establisquen en aplicació de l'article 106 d'esta Llei.

Disposició final sexta. *Del títol competencial.*

La present Llei es dicta a l'empara de la competència que correspon a l'Estat conforme a l'article 149.1.1a, 18a i 30a de la Constitució.

Disposició final setètima. *Vigència de la Llei 12/1987, de 2 de juliol, sobre establiment de la gratuïtat dels estudis de Batxillerat, Formació Professional i Arts Aplicades i Oficis Artístics en els centres públics i l'autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.*

Continuarà en vigor, amb les modificacions derivades de la present Llei, la Llei 12/1987, de 2 de juliol, sobre establiment de la gratuïtat dels estudis de Batxillerat, Formació Professional i Arts Aplicades i Oficis Artístics en els centres públics i l'autonomia de gestió econòmica dels centres docents públics no universitaris.

Disposició final octava. *De l'alta inspecció.*

El Govern regularà l'organització i règim de personal de l'alta inspecció, i també la seua dependència i procediments d'actuació.

Disposició final novena. *Desenrotllament de la present Llei.*

Les normes d'esta Llei podran ser desenrotllades per les comunitats autònomes, a excepció de les relatives a aquelles matèries la regulació de les quals s'encomana per esta al Govern o que, per la seua pròpia naturalesa, corresponen a l'Estat conforme al que estableix la disposició adicional primera, número 2, de la Llei Orgànica 8/1985, de 3 de juliol, Reguladora del Dret a l'Educació.

Disposició final deu. *Del caràcter de Llei Orgànica de la present Llei.*

La present Llei té el caràcter de Llei Orgànica, a excepció dels preceptes següents: els articles 5 i 6 del Títol preliminar; els capítols II i III del Títol I; els articles 17, 18 i 19 del capítol IV del Títol I; els apartats 3 i 4 de l'article 23 i els articles 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, i també els apartats 1, 2 i 5 de l'article 37 del capítol V del Títol I; l'article 38 i l'article 39 del capítol VI del Títol I; els articles 40 i 41, i els articles 43, 44, 45, 46, 47 i 48 del capítol VII del Títol I; el Títol II; III; IV; els articles 66, 67, 68.1, 2, 3, 6, 7 i 8, 69, 70, els apartats 2 i 4 de l'article 72, l'article 85 i l'article 92.3 i 4 del Títol V; el Títol VI i el Títol VII; disposicions addicionals primera, segona, tercera, quarta, sexta, setètima, octava, novena, deu, onze, dotze, quinze, setze i dèsset; disposicions transitòries segona, quarta, quinta i setètima; i disposicions finals segona, apartats 2, 3 i 4, tercera, quarta, quinta, sexta, setètima, octava, novena i onze.

Disposició final onze. *De l'entrada en vigor.*

La present Llei entrarà en vigor als vint dies de la publicació en el «Boletín Oficial del Estado».

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei Orgànica i que la facen complir.

Madrid, 23 de desembre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

25038 *LLEI 48/2002, de 23 de desembre, del Cadastre Immobiliari. («BOE» 307, de 24-12-2002.)*

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta Llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La història del Cadastre a Espanya discorre paral·lelament al naixement i evolució de l'Estat modern, i els

seus moments de major o menor significació han sigut, generalment, un eco nítid de les distintes situacions per les quals ha travessat la Hisenda Pública. Així ho demostra la posició aconseguida pel Cadastre al llarg dels segles XVIII i XIX, sempre marcada pels successius intents de reforma de la nostra Hisenda entre els quals és necessari destacar el magne esbrinament cadastral mamprés pel Marqués de la Ensenada, a mitjan d'aquella centúria, per a dotar la Nació de l'instrument imprescindible per a la justa exacció de l'impost territorial.

En paral·lel a esta evolució, les normes que regulen el Cadastre han anat succeint-se en el temps fins a arribar, el 23 de març de 1906, a la promulgació de la Llei del Cadastre Topogràfic Parcel·lari, últim text autònom d'este rang que va regular, i encara ho fa parcialment, esta institució. Des de llavors, els seus principis rectoros van quedar units a diverses lleis reguladores de distintes figures tributàries, vincle lògic si es té en compte que l'origen i principal ús del Cadastre en el nostre país és, sens dubte, el tributari.

No obstant, junt amb la seua finalitat tributària, el Cadastre ha vist sorgir en els últims anys la necessitat que la informació que conté siga utilitzada per a moltes altres activitats, tant públiques com privades, evolucionant fins a convertir-se en el que és hui: una gran infraestructura d'informació territorial disponible per a totes les Administracions públiques, fedataris, empreses i ciutadans en general, la presència de la qual en la societat i la complexitat de la qual demana l'existència d'una llei pròpia que regule la seua configuració i activitat. Es garanteix amb això que la institució cadastral estarà eficaçment no sols al servei dels principis de generalitat i justícia tributària, sinó també capacitada per a facilitar l'assignació equitativa dels recursos públics, principis constitucionals en l'aplicació material de la qual és ja hui notable la col·laboració del Cadastre, com ho prova la seua utilització per les diverses Administracions per a la gestió o el control de subvencions nacionals o comunitàries, o la gradual incorporació de la informació gràfica i de la identificació cadastral de les finques al Registre de la Propietat.

Tal Registre, institució a què l'ordenament jurídic atribueix l'essencial funció, pròpia de qualsevol Estat modern, de garantir la protecció dels drets inscrits i, amb això, del tràfic juridicoinmobiliari, és l'únic registre que té efectes de fe pública respecte de la titularitat i drets reals sobre béns immobles.

Els tres lustres transcorreguts des de la publicació de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, última que, al seu torn, disciplina també el Cadastre, han sigut testimonis de la creixent percepció de la importància de coordinar i unificar totes les tasques relacionades amb la seua elaboració o, el que és el mateix, amb el manteniment actualitzat de la base de dades que en constitueix el principal actiu. En este context, han sigut nombroses les disposicions de divers rang que han modificat o completat la normativa inicialment continguda en la Llei reguladora de les Hisendes Locals. Entre elles, és forçós referir-se a la Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, i s'estableix una reducció en la base imposable de l'Impost sobre Béns Immobles, així com a les Lleis 42/1994, de 30 de desembre, 13/1996, de 30 de desembre, 50/1998, de 30 de desembre, 55/1999, de 29 de desembre, 14/2000, de 29 de desembre, i 24/2001, de 27 de desembre, totes elles de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

II

La utilització múltiple de la informació cadastral no desvirtua, sinó tot al contrari, la naturalesa tributària de la institució, al servir aquella com a element de referència per a la gestió de diverses figures tributàries dels tres nivells territorials de la Hisenda Pública. Així ho ha reconegut expressament el Tribunal Constitucional, en Sentència de 16 de desembre de 1999, quan indica que, al tractar-se d'una institució comuna i indispensable per a la gestió d'algun dels impostos estatals més rellevants, el Cadastre ha d'incardinar-se, sens dubte, en la Hisenda general de l'article 149.1.14a de la Constitució Espanyola. És en esta justificació on es fonamenta l'adscripció que la Llei fa del Cadastre al Ministeri d'Hisenda i la seua atribució com a competència exclusiva de l'Estat i, per derivació d'això, la competència dels Tribunals economicoadministratius de l'Estat per a la revisió dels actes resultants dels procediments cadastrals.

III

La regulació del Cadastre Immobiliari que la present Llei conté arreplega, en termes generals, la part nuclear de la normativa anterior, incloses algunes de les modificacions legislatives citades, procurant, d'una banda, sistematitzar-la i enriquir-la a la llum de l'experiència adquirida i, d'una altra, acomodar-la al marc bàsic i comú que regula els procediments administratius.

Singularment, i sense perjudi de la competència estatal, s'han tingut en compte en la nova regulació les aspiracions dels Ajuntaments amb vista a exercir un major protagonisme en la gestió del Cadastre, estenent l'àmbit de la col·laboració municipal a nous aspectes que han de redundar en millores substancials tant per a les dos esferes de l'Administració com per als ciutadans.

La Llei conté, sobretot, una definició objectiva del Cadastre com el que realment és, un registre administratiu, proclamant la seua disposició al servei dels principis constitucionals ja citats i, per tant, del conjunt de les Administracions públiques, fedataris i ciutadans, tot això sense perjudi de la competència i funcions atribuïdes al Registre de la Propietat. Un esforç correlatiu es realitza, d'igual forma, per a configurar de manera precisa els conceptes cadastrals de bé immoble i de titular, ambdós peces fonamentals de la institució i, per consegüent, de l'Impost sobre Béns Immobles, i ofereix, respecte d'este titular, una regulació de la seua posició davant de l'Administració que podria qualificar-se d'autènticament estatutària.

Nova també és la regulació dels procediments d'incorporació dels béns immobles al Cadastre Immobiliari, que passa a erigir-se en pedra angular de la nova normativa, amb eficàcia immediata, en particular, en el sistema tributari local. Per a la seua realització, la Llei estableix una sèrie de procediments que es caracteritzen, principalment, i, d'una banda, per la seua adequació a la normativa general continguda en les Lleis General Tributària i de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú; i d'altra banda, pel singular interès mostrat a establir modalitats simplificades o abreviades, en gran manera basades en la col·laboració municipal, amb l'objectiu clar de facilitar als interessats el compliment de les seues obligacions, continuant-se així amb la línia mampresa per la repetida Llei 13/1996, en virtut de la qual l'actualització de les titularitats cadastrals va quedar en gran part residenciada en la fructífera cooperació de les Notaries i dels Registres de la Propietat. Ens trobem així, per exemple, amb la sèrie de procediments que la Llei denomina comunicacions, així com amb allò que permet rectificar d'ofici, en determinats supòsits, la informació cadastral, pres-

I tant-se igualment la necessària atenció a qüestions com l'efectivitat dels diversos actes de gestió cadastral i el seu règim de notificació.

De precisa i sistemàtica ha de qualificar-se també la regulació que la Llei conté del valor cadastral, concepte sobre el qual en l'anterior normativa requeia el principal accent i que ara, inclús mantenint-ne la singular importància, passa a integrar-se en el més ampli de descripció cadastral. Mantenint en allò que és essencial els aspectes més arrelats, les innovacions s'han dirigit, també ací, a sistematitzar i simplificar els distints mecanismes necessaris per a la determinació dels valors i a reforçar el principi de legalitat, i consagrar el de moderació, en la seua configuració.

Altres aspectes que són objecte d'atenció i regulació en la Llei són la referència cadastral, l'actualització de valors per grups de municipis atenent la seua homogeneïtat immobiliària, el deure de col·laboració i el règim sancionador.

Finalment, cal destacar el caràcter parcial del text contingut en esta Llei, que no comprén totes les facetes cadastrals que han de ser regulades amb una norma d'este rang, i que ara es troben disperses en distintes lleis. És per això que en la disposició final es faculta el Govern per a refondre en un sol text diverses normes que estan relacionades amb la matèria continguda en la present Llei, refosa que comprendrà l'aclariment i harmonització de les dites disposicions.

TÍTOL ÚNIC

De la regulació del Cadastre Immobiliari

Article 1. *Definició, principis, contingut i competència en matèria de cadastre.*

1. El Cadastre Immobiliari és un registre administratiu dependent del Ministeri d'Hisenda en què es descriuen els béns immobles rústics, urbans i de característiques especials tal com es definixen en esta Llei.

El que disposa esta Llei s'entendrà sense perjudi de les competències i funcions del Registre de la Propietat i dels efectes jurídics substantius derivats de la inscripció dels immobles en tal Registre.

2. La informació cadastral estarà al servici dels principis de generalitat i justícia tributària i d'assignació equitativa dels recursos públics, al fi de la qual el Cadastre col·laborarà amb les Administracions públiques, els Jutges i Tribunals i el Registre de la Propietat per a l'exercici de les seues respectives funcions i competències. Així mateix, estarà a disposició de les polítiques públiques i dels ciutadans que requerisquen informació sobre el territori, en els termes prevists en la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

3. La descripció cadastral dels béns immobles comprendrà les seues característiques físiques, econòmiques i jurídiques, entre les quals es trobaran la localització i la referència cadastral, la superfície, l'ús o destí, la classe de cultiu o aprofitament, la qualitat de les construccions, la representació gràfica, el valor cadastral i el titular cadastral. Als efectes exclusivament cadastrals, excepte prova en contra, i sense perjudi del Registre de la Propietat, els pronunciaments jurídics del qual prevaldran, les dades contingudes en el Cadastre Immobiliari es presumen certes.

4. La formació i el manteniment del Cadastre Immobiliari i la difusió de la informació cadastral és de competència exclusiva de l'Estat. Estes funcions, que comprenen, entre altres, la valoració, la inspecció i l'elaboració i gestió de la cartografia cadastral, s'exerciran per la Direcció General del Cadastre, directament o a través

de les distintes fórmules de col·laboració que s'establisquen amb les diferents Administracions, entitats i corporacions públiques.

No obstant el que disposa el paràgraf anterior, la superior funció de coordinació de valors i la d'aprovació de les ponències de valors s'exerciran en tot cas per la Direcció General del Cadastre.

Article 2. *Béns immobles urbans, rústics i de característiques especials.*

1. Als exclusius efectes cadastrals, té la consideració de bé immoble la parcel·la o porció de sòl d'una mateixa naturalesa, enclavada en un terme municipal i tancada per una línia poligonal que delimita, a estos efectes, l'àmbit espacial del dret de propietat d'un propietari o de diversos «pro indiviso» i, si és el cas, les construccions emplaçades en este àmbit, siga quin siga el seu amo, i amb independència d'altres drets que recauen sobre l'immoble.

Tindran també la consideració de béns immobles:

a) Els diferents elements privatis dels edificis que siguen susceptibles d'aprofitament independent, sotmesos al règim especial de propietat horitzontal, així com el conjunt constituït per diferents elements privatis mútuament vinculats i adquirits en unitat d'acte i, en les condicions que reglamentàriament es determinen, els trasters i les places d'estacionament en «pro indiviso» adscrits a l'ús i gaudi exclusiu i permanent d'un titular. L'atribució dels elements comuns als respectius immobles, als efectes exclusivament de la seua valoració cadastral, es realitzarà en la forma que es determine reglamentàriament.

b) L'àmbit espacial d'una concessió administrativa sobre els béns immobles o sobre els servicis públics a què es troben afectes.

c) Els compresos en l'apartat 7 d'este article.

2. A cada bé immoble se li assignarà com a identificador una referència cadastral, constituïda per un codi alfanumèric que permet situar-lo inequívocament en la cartografia oficial del Cadastre.

3. Els béns immobles es classifiquen cadastralment en urbans, rústics o de característiques especials. El caràcter urbà o rústic de l'immoble dependrà de la naturalesa del seu sòl.

4. S'entén per sòl de naturalesa urbana el classificat pel planejament urbanístic com a urbà, el que, de conformitat amb la disposició addicional segona de la Llei 6/1998, de 13 d'abril, sobre Règim del Sòl i Valoracions, tinga la consideració d'urbanitzable i el que reunisca les característiques contingudes en l'article 8 de la Llei citada. Tindran la mateixa consideració aquells sòls en què puguen exercir-se facultats urbanístiques equivalents als anteriors segons la legislació autonòmica.

S'exceptua de la consideració de sòl de naturalesa urbana el que integre els béns immobles de característiques especials.

5. S'entén per sòl de naturalesa rústica aquell que no siga de naturalesa urbana conforme al que disposa l'apartat anterior, ni estiga integrat en un bé immoble de característiques especials.

6. Als efectes cadastrals tindran la consideració de construccions:

a) Els edificis, siguen quins siguen els materials de què estiguen construïts i l'ús a què es destinen, sempre que es troben units permanentment al sòl i amb independència que s'alcen sobre la seua superfície o es troben enclavats en el subsòl i que puguen ser transportats o desmuntats.

b) Les instal·lacions industrials, comercials, esportives, de recreació, agrícoles, ramaderes, forestals i pis-

cícoles d'aigua dolça, considerant-se com a tals, entre altres, els dics, tancs, carregadors, molls, pantanans i hivernacles, i excloent-se'n en tot cas la maquinària i l'utilatge.

c) Les obres d'urbanització i de millora, com ara les explanacions, i les que es realitzen per a l'ús dels espais descoberts, com són els recintes destinats a mercats, els depòsits a l'aire lliure, els camps per a la pràctica de l'esport, els estacionaments i els espais annexos o accessoris als edificis i instal·lacions.

No tindran la consideració de construccions aquelles obres d'urbanització o millora que reglamentàriament es determinen, sense perjudi que el seu valor haja d'incorporar-se al del bé immoble com a part inherent al valor del sòl, ni els magatzems o coberts de xicoteta entitat.

7. Els béns immobles de característiques especials constitueixen un conjunt complex d'ús especialitzat, integrat per sòl, edificis, instal·lacions i obres d'urbanització i millora que, pel seu caràcter unitari i per estar lligat de forma definitiva per al seu funcionament, es configura als efectes cadastrals com un únic bé immoble.

Es consideren béns immobles de característiques especials els compresos en els grups següents:

- a) Els destinats a la producció d'energia elèctrica i gas i al refinatge de petroli, i les centrals nuclears.
- b) Les preses, salts d'aigua i embassaments, inclòs el seu llit o vas, excepte els destinats exclusivament al reg.
- c) Les autopistes, carreteres i túnels de peatge.
- d) Els aeroports i ports comercials.

Article 3. Titulars cadastrals.

1. Són titulars cadastrals les persones naturals i jurídiques donades d'alta en el Cadastre Immobiliari per tindre, sobre un bé immoble, la titularitat d'algun dels següents drets:

- a) Concessió administrativa sobre el bé immoble o sobre els servicis públics a què es trobe afecte.
- b) Dret real de superfície.
- c) Dret real d'usdefruit.
- d) Dret de propietat.

La constància en el Cadastre Immobiliari de la titularitat cadastral conforme a un dels supòsits definits en el paràgraf anterior, per l'orde establert en este, exclourà l'aplicació dels restants.

2. Quan el dret de propietat concórrega amb algun dels restants drets mencionats en l'apartat 1 d'este article, s'incorporarà també com a titular al propietari que ho sol·licite d'acord amb el que preveu l'apartat 5 de l'article 5 d'esta Llei.

3. Quan un bé immoble o un dels drets a què es referix l'apartat 1 d'este article pertanga «pro indiviso» a una pluralitat de persones, la titularitat cadastral s'atribuirà a la comunitat constituïda per totes estes, que es farà constar amb la denominació que resulte de la seua identificació fiscal. En el supòsit d'incompliment de l'obligació d'aportar el número d'identificació fiscal, i sense perjudi de les sancions que puguen correspondre, la titularitat s'assignarà a qualsevol dels comuners, membres o partícips de la comunitat o entitat sense personalitat de què es tracte.

La identitat i quota de participació de cada un dels comuners, membres o partícips de les mencionades entitats es farà constar en el Cadastre Immobiliari quan així se sol·licite expressament per mitjà d'acord unànime d'aquells. Així mateix, els cònjuges en règim de societat a guany podran sol·licitar que conste en el Cadastre Immobiliari la identitat de cada un d'ells.

4. En les seues relacions amb el Cadastre Immobiliari, els titulars cadastrals ostenten els drets reconeguts en el capítol I de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de Drets i Garanties dels Contribuents, amb les especialitats previstes en la present Llei.

Els titulars cadastrals tenen el deure de col·laborar amb el Cadastre Immobiliari, subministrant-li totes aquelles dades, informes o antecedents que resulten precisos per a la seua gestió, bé siga amb caràcter general, bé a requeriment dels òrgans competents d'aquell conforme al que s'establíx reglamentàriament. La presumpció establida en l'apartat 3 de l'article 1 d'esta Llei no aprofitarà al titular cadastral que incomplisca esta obligació.

5. En cas de discrepància entre la identitat del titular cadastral i la del propietari segons el Registre de la Propietat sobre finques respecte de les quals conste la referència cadastral en tal Registre, es tindrà en compte, als efectes del Cadastre, la titularitat que resulte d'este, llevat que la data del document pel qual es produïx la incorporació al Cadastre siga posterior a la del títol inscrit en el Registre de la Propietat.

Article 4. Incorporació en el Cadastre Immobiliari dels béns immobles i de les seues alteracions.

1. La incorporació dels béns immobles en el Cadastre Immobiliari, així com de les alteracions de les seues característiques, que comportarà, si és el cas, l'assignació de valor cadastral, és obligatòria i podrà estendre's a la modificació de totes les dades que siguen necessàries perquè la descripció cadastral dels immobles afectats concorde amb la realitat. La dita incorporació es realitzarà per mitjà d'algun dels procediments següents:

- a) Declaracions, comunicacions i sol·licituds.
- b) Esmena de discrepàncies.
- c) Inspecció cadastral.
- d) Valoració.

2. Els actes resultants dels procediments d'incorporació seran motivats conforme al que disposa l'article 13.2 de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de Drets i Garanties dels Contribuents. Quan l'acte incloga la determinació d'un nou valor cadastral, este es motivarà per mitjà de l'expressió de la ponència de què porte causa i, si és el cas, dels mòduls bàsics de sòl i construcció, el valor en polígon, carrer, tram, zona o paratge, el valor tipus de les construccions i de les classes de cultiu, la identificació dels coeficients correctors aplicats i la superfície dels immobles.

Els actes citats en el paràgraf anterior són susceptibles de ser revisats en els termes establerts en el capítol VIII del títol III de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, sense que la interposició de la reclamació economicoadministrativa en suspensa l'executorietat, llevat que excepcionalment siga acordada la suspensió pel Tribunal economicoadministratiu competent, quan així ho sol·licite l'interessat i justifique que la seua execució poguera causar perjudi d'impossible o difícil reparació, ordenant, si és el cas, l'adopció de les mesures cautelars que siguen necessàries per a assegurar la protecció de l'interés públic i l'eficàcia de la resolució impugnada.

3. En els procediments a què es referix l'apartat 1, les actuacions s'entendran amb l'obligat a realitzar la declaració o comunicació o amb qui formule la sol·licitud, segons els casos.

Quan sobre un mateix immoble concórreguen diversos titulars cadastrals, les actuacions derivades dels procediments d'incorporació s'entendran exclusivament amb el titular a què es referix l'apartat 1 de l'article 3 d'esta Llei. No obstant, i sense perjudi del que disposa el paràgraf anterior, sempre que la descripció cadastral

de l'immoble poguera resultar afectada per la resolució que s'adopte, es comunicarà la tramitació del procediment al propietari de l'immoble que figure inscrit de conformitat amb el que disposa l'apartat 2 del citat article.

4. Els procediments a què es referix este article tindran naturalesa tributària i es regiran pel que disposa esta Llei, aplicant-se supletòriament les disposicions de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, i de la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de Drets i Garanties dels Contribuents, i de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, així com les seues disposicions de desplegament.

Article 5. *Procediments d'incorporació per mitjà de declaracions, comunicacions i sol·licituds.*

1. Són declaracions els documents pels quals es manifesta o reconeix davant del Cadastre Immobiliari que s'han produït les circumstàncies determinants d'una alta, baixa o modificació de la descripció cadastral dels immobles. Les declaracions es realitzaran en la forma, terminis, models i condicions que es determinen pel Ministeri d'Hisenda.

Els titulars dels drets a què es referix l'apartat 1 de l'article 3, quan hagen de donar-se d'alta com a titulars cadastrals conforme a este apartat, estan subjectes a l'obligació de formalitzar les declaracions conduents a la incorporació en el Cadastre Immobiliari dels immobles i de les seues alteracions, excepte en els supòsits de comunicació o de sol·licitud prevists en este article. Així mateix, estan obligats a col·laborar amb el Cadastre Immobiliari subministrant-li tota la informació que resulte necessària per a la seua gestió, bé siga amb caràcter general, bé a requeriment dels òrgans competents d'aquell conforme al que s'establix reglamentàriament.

2. Són comunicacions:

a) Les que remeten els Notaris i Registradors de la Propietat, conforme a l'article 55 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, sempre que s'hagen complit les condicions previstes en l'article 54 de la mateixa Llei.

b) Les que formulen els Ajuntaments que, per mitjà d'ordenança fiscal, s'obliguen a informar del Cadastre Immobiliari els fets, actes o negocis susceptibles de generar una alta, baixa o modificació cadastral, derivats d'actuacions per a les quals s'haja atorgat la corresponent llicència o autorització municipal, en els termes i amb les condicions que es determinen per la Direcció General del Cadastre.

c) Les que les Administracions actuants han de formalitzar davant del Cadastre Immobiliari en els supòsits de concentració parcel·lària, de delimitació administrativa, d'expropiació forçosa i dels actes de planejament i de gestió urbanístics que es determinen reglamentàriament.

3. Les declaracions i comunicacions tindran la presumpció de certesa establida en l'article 116 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, sense perjudi de la facultat de la Direcció General del Cadastre de requerir a l'interessat la documentació que en cada cas resulte pertinent.

4. Seran objecte de declaració o comunicació, segons corresponga, els següents fets, actes o negocis:

a) La realització de noves construccions i l'ampliació, rehabilitació, demolició o derrocament de les ja existents, ja siga parcial o total. No es consideraran tals les obres o reparacions que tinguen per objecte la mera conservació i manteniment dels edificis, i les que afecten tan sols característiques ornamentals o decoratives.

b) La modificació d'ús o destí i els canvis de classe de cultiu o aprofitament.

c) La segregació, divisió, agregació i agrupació dels béns immobles.

d) L'adquisició de la propietat per qualsevol títol, així com la seua consolidació.

e) La constitució, modificació o adquisició de la titularitat d'una concessió administrativa i dels drets reals d'usdefruit i de superfície.

f) Les variacions en la composició interna o en la quota de participació de les comunitats o entitats sense personalitat a què es referix l'apartat 3 de l'article 3 d'esta Llei, sempre que la respectiva entitat s'haja acollit prèviament al que disposa este.

5. Les sol·licituds a què es referix l'apartat 1 de l'article 4 d'esta Llei, que s'acompanyaran de la documentació acreditativa corresponent, són les següents:

a) Sol·licitud de baixa, que podrà formular aquell que, figurant com a titular cadastral, haguera cessat en el dret que va originar la dita titularitat.

b) Sol·licitud d'incorporació de titularitat, que podrà formular el propietari a què es referix l'apartat 2 de l'article 3.

c) Sol·licitud d'incorporació de cotitularitats, en els casos establits en l'apartat 3 de l'article 3.

6. Els actes dictats com a conseqüència dels procediments regulats en este article es notificaran als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, i tindran efectivitat l'endemà d'aquell en què es van produir els fets, actes o negocis que van originar la incorporació o modificació cadastral, amb independència del moment en què es notifiquen.

Article 6. *Procediments d'esmena de discrepàncies.*

1. El procediment d'esmena de discrepàncies s'iniciarà per acord de l'òrgan competent, ja siga per pròpia iniciativa o com a conseqüència d'orde superior, quan l'Administració tinga coneixement de la falta de concordança entre la descripció cadastral dels béns immobles i la realitat immobiliària i el seu origen no es dega a l'incompliment de l'obligació de declarar o comunicar a què es referix l'article 5. La iniciació del procediment es comunicarà als interessats, conforme al que disposa l'apartat 3 de l'article 4 d'esta Llei, concedint-los un termini de quinze dies perquè formulen les alegacions que estimen convenients. La resolució que es dicte tindrà efectivitat des de l'endemà de la data en què s'acorde i es notificarà als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària. El termini màxim en què ha de notificar-se la resolució expressa serà de sis mesos des de la notificació de l'acord d'iniciació als interessats. El venciment del termini màxim de resolució determinarà la caducitat de l'expedient i l'arxiu de totes les actuacions.

2. Podrà rectificar-se d'ofici la informació que obra en el Cadastre quan siga necessari per a reflectir canvis en els identificadors postals o en la cartografia, o quan es duguen a terme altres operacions de caràcter general, legalment previstes, que tinga com a finalitat mantindre l'adequada concordança entre el Cadastre i la realitat immobiliària.

Article 7. *Inspecció cadastral.*

1. Les actuacions d'inspecció cadastral podran ser de comprovació i d'investigació dels fets, actes, negocis i la resta de circumstàncies relatives als béns immobles susceptibles d'originar una incorporació o modificació

en el Cadastre Immobiliari, així com d'obtenció d'informació, de valoració i d'informe i assessorament.

Les dites actuacions tindran naturalesa tributària i es regiran pel que disposa esta Llei, aplicant-se supletòriament la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, i la Llei 1/1998, de 26 de febrer, de Drets i Garanties dels Contribuents, així com les seues disposicions de desplegament.

2. Les actuacions de comprovació i investigació tindran per objecte verificar l'adequat compliment de les obligacions i deures establits en la normativa cadastral, per a la qual cosa la Inspecció comprovarà la integritat, exactitud i veracitat de les declaracions i comunicacions regulades en esta Llei i investigarà la possible existència de fets, actes o negocis que no hagen sigut declarats o comunicats o que ho hagen sigut parcialment.

L'actuació investigadora es desenrotllarà conforme als plans d'inspecció aprovats per la Direcció General del Cadastre.

3. Les actuacions de la inspecció cadastral es documentaran en diligències, comunicacions, actes i informes, el contingut i especialitats de les quals es determinaran per Orde del Ministre d'Hisenda.

4. La incorporació en el Cadastre Immobiliari de béns immobles o la modificació de la descripció d'estos per virtut d'actuacions inspectores produiran efectes des de l'endemà d'aquell en què es va produir el fet, acte o negoci a què es referixen les dites actuacions, sense perjuí de la possibilitat d'iniciar, si és el cas, el corresponent procediment sancionador.

5. La Direcció General del Cadastre podrà dur a terme actuacions d'inspecció conjuntes amb els Ajuntaments i entitats que exercisquen la gestió tributària de l'Impost sobre Béns Immobles, a petició d'estos, en els termes que reglamentàriament es determinen.

Les dites actuacions es concretaran en els plans d'inspecció a què es referix l'apartat 2 anterior i s'estendran a la investigació dels fets, actes o negocis no declarats o declarats de forma parcial o inexacta, quedant-ne exclosos aquells que hagen de ser objecte de comunicació.

Article 8. *Valor cadastral.*

1. El valor cadastral és el determinat objectivament per a cada bé immoble a partir de les dades que obren en el Cadastre Immobiliari i estarà integrat pel valor cadastral del sòl i el valor cadastral de les construccions.

2. Per a la determinació del valor cadastral es tindran en compte els criteris següents:

a) La localització de l'immoble, les circumstàncies urbanístiques que afecten el sòl i la seua aptitud per a la producció.

b) El cost d'execució material de les construccions, els beneficis de la contracta, honoraris professionals i tributs que graven la construcció, l'ús, la qualitat i l'antiguitat edificatòria, així com el caràcter historicoartístic o altres condicions de les edificacions.

c) Els gastos de producció i beneficis de l'activitat empresarial de promoció, o els factors que corresponen en els supòsits d'inexistència de la citada promoció.

d) Les circumstàncies i valors del mercat.

e) Qualsevol altre factor rellevant que reglamentàriament es determine.

3. El valor cadastral dels immobles no podrà superar el valor de mercat, entenent per tal el preu més probable pel qual podria vendre's, entre parts independents, un immoble lliure de càrregues, a l'efecte del qual es fixarà, per mitjà d'Orde ministerial, un coeficient de referència al mercat per als béns d'una mateixa classe.

En els béns immobles amb preu de venda limitat administrativament, el valor cadastral no podrà en cap cas superar este preu.

4. Reglamentàriament, s'establiran les normes tècniques comprensives dels conceptes, regles i restants factors que, d'acord amb els criteris anteriorment exposats i en funció de les característiques intrínseques i extrínseques que afecten els béns immobles, permeten determinar el seu valor cadastral.

Article 9. *Ponències de valors.*

1. La determinació del valor cadastral, excepte en els supòsits a què es referix l'apartat 2, paràgraf c), de l'article 12 d'esta Llei, s'efectuarà per mitjà de l'aplicació de la corresponent ponència de valors, que arrellegarà, segons els casos i conforme al que s'establisca reglamentàriament, els criteris, mòduls de valoració, planejament urbanístic i la resta d'elements precisos per a dur a terme la dita determinació, i que s'ajustarà a les directrius dictades per a la coordinació de valors.

Les ponències de valors podran contindre, en els termes que reglamentàriament s'establisca, els elements i criteris necessaris per a la valoració dels béns immobles que, per modificació de planejament, adquirisquen la classe a què es referix la dita ponència amb posterioritat a la seua aprovació, a l'efecte de la qual establiran les bandes de valors que, en funció de tipologies, usos, aprofitaments urbanístics i graus de desenrotllament del planejament i convenientment coordinats amb els de la resta del municipi, puguen assignar-se als béns immobles afectats.

2. Les ponències de valors seran d'àmbit municipal, excepte quan circumstàncies de caràcter territorial, econòmic, administratiu o d'una altra índole justifiquen una extensió major.

Dins del seu àmbit territorial, les ponències de valors podran ser:

a) Totals, quan s'estenguen a la totalitat dels béns immobles d'una mateixa classe.

b) Parcial, quan se circumscriuen als immobles d'una mateixa classe d'alguna o diverses zones, polígons discontinus o finques.

c) Especials, quan afecten exclusivament un o diversos grups de béns immobles de característiques especials.

3. L'elaboració de les ponències de valors es durà a terme per la Direcció General del Cadastre, directament o a través dels convenis de col·laboració que se celebren amb qualssevol Administracions públiques en els termes que reglamentàriament s'establisca.

4. Prèviament a la seua aprovació, les ponències de valors totals i parcials se sotmetran a informe de l'Ajuntament o Ajuntaments interessats, en el termini i amb els efectes assenyalats en l'article 83 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

5. Els acords d'aprovació de les ponències de valors totals o parcials es publicaran per edicte en el Butlletí Oficial de la província. Quan es tracte de ponències de valors especials, l'edicte s'inscriurà en el «Boletín Oficial del Estado» o en el de la província, segons que el seu àmbit territorial excedisca o no el provincial.

La publicació d'estos acords, que indicarà en tot cas el lloc i termini d'exposició al públic de les ponències a què es referisquen, es realitzarà abans de l'1 de juliol de l'any en què s'adopten, en cas de ponències de valors totals, i abans de l'1 d'octubre, en cas de ponències de valors parcials i especials.

6. Les ponències de valors seran recurribles en via economicoadministrativa, sense que la interposició de la reclamació suspenga l'executorietat de l'acte.

Article 10. Valoració cadastral de béns immobles urbans i rústics.

1. El valor cadastral dels béns immobles urbans i rústics es determinarà per mitjà del procediment de valoració col·lectiva o de forma individualitzada.

2. El procediment de valoració col·lectiva de béns immobles d'una mateixa classe podrà iniciar-se d'ofici o a instància de l'Ajuntament corresponent quan, respecte a una pluralitat de béns immobles, es posen de manifest diferències substancials entre els valors de mercat i els que van servir de base per a la determinació dels valors cadastrals vigents, ja siga com a conseqüència d'una modificació en el planejament urbanístic o d'altres circumstàncies.

3. El procediment de valoració col·lectiva podrà ser:

a) De caràcter general, quan requerisca l'aprovació d'una ponència de valors total. Este procediment, en el qual s'observaran les directrius que s'establisquen per a garantir la coordinació nacional de valors, només podrà iniciar-se una vegada transcorreguts, almenys, cinc anys des de l'entrada en vigor dels valors cadastrals derivats de l'anterior procediment de valoració col·lectiva de caràcter general i es realitzarà, en tot cas, a partir dels deu anys des d'esta data.

b) De caràcter parcial, quan requerisca l'aprovació d'una ponència de valors parcial. En este procediment es garantirà la coordinació dels nous valors cadastrals amb els de la resta dels immobles del municipi.

c) De caràcter simplificat, quan tinga per objecte determinar nous valors cadastrals en els supòsits prevists en l'article 12 de la present Llei.

4. Qualsevol incorporació o modificació en el Cadastre Immobiliari practicada en virtut dels procediments prevists en els articles 5, 6 i 7 d'esta Llei inclourà, quan siga necessari, la determinació individualitzada del valor cadastral de l'immoble afectat d'acord amb les seues noves característiques. Este valor cadastral es determinarà per mitjà de l'aplicació de la ponència de valors vigent en el municipi en el primer exercici d'efectivitat de la incorporació o modificació del cadastre o, si és el cas, per mitjà de l'aplicació dels mòduls establits per a l'exercici citat per a la tramitació del procediment de valoració col·lectiva simplificada.

El que disposa el paràgraf anterior s'entén sense perjudi de l'aplicació de posteriors ponències de valors o mòduls que afecten l'immoble i dels coeficients d'actualització establits per les successives Lleis de Presuposts Generals de l'Estat.

Article 11. Procediments de valoració col·lectiva de caràcter general i parcial.

1. Els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general i parcial s'iniciaran amb l'aprovació de la corresponent ponència de valors. Els valors cadastrals resultants d'estos procediments es notificaran individualment als titulars cadastrals d'acord amb el que disposen els apartats 4 i 5 de l'article 105 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, a l'efecte dels quals es podrà demanar la col·laboració de les Corporacions locals o d'altres Administracions i entitats públiques.

2. La notificació es practicarà per qualsevol mitjà que permetta tindre constància de la seua recepció, així com de la data, la identitat de qui la rep i el contingut de l'acte notificat, incorporant-se a l'expedient l'acreditació de la notificació efectuada.

Quan no siga possible realitzar la notificació a l'interessat o al seu representant per causes no imputables a l'Administració, i una vegada intentat per dos vegades, es farà constar així en l'expedient amb expressió de les

circumstàncies dels intents de notificació. En estos casos, es publicarà en els llocs destinats a este efecte en l'Ajuntament i en la Gerència del Cadastre corresponent en atenció al terme municipal en què s'ubiquen els immobles, als efectes de la seua notificació per compareixença, la relació dels titulars amb notificacions pendents en què constarà el procediment que les motiva, òrgan responsable de la seua tramitació i el lloc i termini en què el destinatari d'estes haurà de compareixer per a ser notificat. La dita publicació anirà precedida d'anunci en el «Boletín Oficial del Estado» o en el Butlletí de la Comunitat Autònoma o de la província, segons l'àmbit territorial de competència de l'òrgan que va dictar l'acte, en el qual s'indicarà el lloc i el termini de la seua exposició pública. En tot cas la compareixença s'haurà de produir en el termini de deu dies, comptats des de l'endemà de la publicació de l'anunci en el butlletí oficial. Quan transcorregut este termini no s'haguera comparegut, la notificació s'entendrà produïda a tots els efectes legals des de l'endemà del venciment del termini assenyalat per a compareixer.

3. Els acords adoptats tindran efectivitat el dia u de gener de l'any següent a aquell en què es produísca la seua notificació. No obstant, per a aquells béns immobles que amb posterioritat a l'aprovació de la ponència de valors vegen modificada la naturalesa del seu sòl i les ponències de valors continguen els elements i criteris a què es referix el paràgraf segon de l'article 9.1 de la present Llei, els acords produiran efectes el dia u de gener de l'any següent a aquell en què tingueren lloc les circumstàncies que originen la dita modificació, amb independència del moment en què es produísca la notificació de l'acte.

4. Els actes objecte de notificació podran ser recorreguts en via economicoadministrativa sense que la interposició de la reclamació en suspenga l'executivitat.

5. Amb referència exclusiva per als casos de notificació de valors a què es referix el present article, el termini per a la interposició del recurs de reposició o reclamació economicoadministrativa serà d'un mes, comptat a partir de l'endemà de la recepció de la notificació o, si és el cas, de la finalització del termini a què es referix el paràgraf segon de l'apartat 2.

Article 12. Procediment simplificat de valoració col·lectiva.

1. El procediment simplificat s'iniciarà per mitjà d'acord que es publicarà per edicte en el Butlletí Oficial de la província i no requerirà l'elaboració d'una nova ponència de valors.

2. Este procediment es regirà per les regles següents:

a) Quan tinguera per causa una modificació de planejament que varie l'aprofitament urbanístic dels béns immobles, mantenint els usos anteriorment fixats, i el valor arrellegat per a eixos usos en la ponència en vigor reflectisca el de mercat, es determinaran els nous valors cadastrals de les finques afectades conforme als paràmetres urbanístics mencionats.

b) Quan tinguera per causa una modificació de planejament que varie l'ús dels béns immobles, estos béns es valoraran prenent com a valor del sòl el que corresponga a la seua ubicació, que en tot cas haurà d'estar comprés entre el màxim i el mínim dels prevists per a l'ús de què es tracte en el polígon de valoració en què es troben enclavats estos béns segons la ponència vigent.

c) Quan la modificació del planejament determine canvis de naturalesa del sòl per incloure'l en àmbits delimitats, mentre no s'aprove el planejament de desenrot-

llament que establisca l'edificabilitat a materialitzar en cada una de les parcel·les afectades, estos béns podran ser valorats per mitjà de l'aplicació dels mòduls específics per als distints usos que s'establisquen per Orde del ministre d'Hisenda.

3. Els actes dictats com a conseqüència dels procediments regulats en este article es notificaran als interessats de conformitat amb el que disposa la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, i tindran efectivitat el dia u de gener de l'any següent a aquell en què tinguera lloc la modificació del planejament de què porten causa, amb independència del moment en què s'inicie el procediment i es produísca la notificació de la seua resolució. En tot cas, el termini màxim en què ha de notificar-se la resolució expressa serà de sis mesos, a comptar de la data de publicació de l'acord d'inici. L'incompliment del termini màxim de notificació determinarà la caducitat del procediment respecte dels immobles afectats per l'incompliment, sense que això implique la caducitat del procediment ni la ineficàcia de les actuacions respecte d'aquells degudament notificats.

Article 13. *Procediment de determinació del valor cadastral dels béns immobles de característiques especials.*

1. El procediment de valoració dels béns immobles de característiques especials s'iniciarà amb l'aprovació de la corresponent ponència especial.

2. La notificació, efectivitat i impugnació dels valors cadastrals resultants d'este procediment es regiran pel que preveu l'article 11 d'esta Llei.

Article 14. *Actualització de valors cadastrals.*

1. Les Lleis de Pressuposts Generals de l'Estat podran actualitzar els valors cadastrals per aplicació de coeficients, que podran ser diferents per a cada classe d'immobles.

2. Així mateix, les Lleis de Pressuposts Generals de l'Estat podran fixar coeficients d'actualització per grups de municipis, que es determinaran en funció de la seua dinàmica immobiliària, d'acord amb la classificació d'estos que s'establisca reglamentàriament. Estos coeficients s'aplicaran sobre els valors cadastrals actualitzats conforme a l'apartat 1 d'este article.

Article 15. *Deure de col·laboració.*

1. Qualsevol persona natural o jurídica, pública o privada, està subjecta al deure de col·laboració establert en l'article 111 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, en relació amb les dades, informes o antecedents que revisten transcendència per a la formació i manteniment del Cadastre Immobiliari.

2. Les Administracions i la resta d'entitats públiques, els fedataris públics i els que, en general, exercisquen funcions públiques estaran obligats a subministrar al Cadastre Immobiliari, en els termes prevists en l'article 112 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, totes les dades o antecedents rellevants per a la seua formació i manteniment que siguem demanats per este, bé per mitjà de disposició de caràcter general, bé a través de requeriments concrets.

En particular, les entitats locals i la resta d'Administracions actuants hauran de subministrar a la Direcció General del Cadastre, en els termes que reglamentàriament es determinen, aquella informació que revista transcendència per al Cadastre Immobiliari relativa a l'ordenació i a la gestió tributària de l'Impost sobre Béns Immo-

bles, així com al planejament i gestió urbanística, concentracions parcel·laries, delimitacions administratives i expropiació forçosa.

3. La cessió al Cadastre Immobiliari de dades de caràcter personal en virtut del que disposen els apartats anteriors no requerirà el consentiment de l'afectat.

Article 16. *Infraccions i sancions.*

1. Constituïran infracció tributària simple els següents fets o conductes, sempre que no operen com a element de graduació de la sanció:

a) La falta de presentació de les declaracions, el fet de no efectuar-les en termini i la presentació de declaracions falses, incompletes o inexactes. Si foren diversos els obligats a presentar una declaració, complida l'obligació per un d'ells, s'entendrà complida per tots.

b) L'incompliment del deure d'aportar la referència cadastral a què es referix l'article 50 de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

c) L'incompliment del deure de comunicació a què es referix l'article 5 d'esta Llei.

d) L'incompliment del deure de subministrar dades, informes o antecedents a què es referix l'article 15 d'esta Llei.

e) La resistència, excusa o negativa a les actuacions de l'Administració cadastral, ja siga en fase de gestió o d'inspecció.

2. Les infraccions tipificades en l'apartat anterior se sancionaran amb multa de 60 a 6.000 euros, llevat que es tracte de la presentació de declaracions falses, incompletes o inexactes, o de la conducta prevista en el paràgraf d) del citat apartat, i en este cas la multa serà de 6 a 60 euros per cada dada omesa, falsejada o incompleta que haguera de figurar en les declaracions o ser aportada en virtut dels requeriments efectuats i sense que la quantia total de la sanció puga excedir els 6.000 euros. Si, com a conseqüència de la resistència del subjecte infractor, l'Administració no poguera conèixer la informació sol·licitada ni el nombre de dades que esta haguera de comprendre, la infracció se sancionarà amb multa de 1.000 a 6.000 euros.

3. Les sancions es graduaran atenent en cada cas concret els criteris assenyalats en els paràgrafs a), b), c), e) i f) del número 1 de l'article 82 de la Llei 230/1963, de 28 de desembre, General Tributària, conforme a les regles d'aplicació que es determinen reglamentàriament.

Disposició adicional primera. *Àmbit d'aplicació.*

La present Llei s'aplicarà en tot el territori nacional, sense perjuí del que preveuen els règims forals especials vigents en el País Basc i Navarra.

Disposició adicional segona. *Referència cadastral dels béns immobles de característiques especials.*

El que estableix la secció 4a del capítol IV del Títol I de la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, per als béns immobles que d'acord amb la normativa anterior tingueren naturalesa rústica o urbana, s'aplicarà als béns immobles de característiques especials a partir de l'entrada en vigor de la present Llei.

Disposició adicional tercera. *Competència per a la resolució del recurs d'alçada en matèria d'accés a les dades cadastrals.*

El director general del Cadastre serà l'òrgan competent per a resoldre el recurs d'alçada establert en la secció 2a

del capítol II del Títol VII de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú, que s'interposa contra les resolucions susceptibles d'este dictades en aplicació del que preveu la disposició addicional segona de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social.

Disposició addicional quarta. *Comissió Tècnica de Cooperació Cadastral.*

Es crea la Comissió Tècnica de Cooperació Cadastral, òrgan col·legiat de naturalesa administrativa dependent de la Direcció General del Cadastre, que serà presidit pel director general del Cadastre o funcionari en qui delegue i s'integrarà per sis representants del citat centre directiu i altres sis de l'associació d'Entitats Locals d'àmbit nacional amb major implantació, les funcions de la qual seran d'estudi i assessorament en matèria cadastral i de cooperació en el desenrotllament de les fórmules de col·laboració en la gestió cadastral i en la gestió tributària de l'Impost sobre Béns Immobles que s'establisquen. El seu règim de funcionament serà el previst per als òrgans col·legiats en el capítol II del Títol II de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de Règim Jurídic de les Administracions Públiques i del Procediment Administratiu Comú.

Disposició addicional cinquena. *Accés a les dades cadastrals.*

Es dona nova redacció al paràgraf b) de l'apartat tres de la disposició addicional segona de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, que queda redactat com segueix:

«b) Per al compliment i execució del que estableix la Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures fiscals, administratives i de l'orde social, i, en general, per a la identificació de les finques, pels notaris i registradors de la propietat.»

Disposició transitòria primera. *Classificació de béns immobles i contingut de les descripcions cadastrals.*

1. La classificació de béns immobles rústics i urbans establida per la present Llei tindrà efectivitat des de l'1 de gener del 2006. Les incorporacions o modificacions en el Cadastre Immobiliari que per a això corresponguen en realitzar d'ofici per la Direcció General del Cadastre i no requeriran notificació individualitzada als titulars cadastrals, sempre que no es modifique la descripció cadastral d'estos béns.

Fins a esta data, els béns immobles que figuren o que es donen d'alta en el Cadastre Immobiliari tindran la naturalesa que els correspondria conforme a la normativa anterior.

No obstant, en els procediments de valoració col·lectiva de caràcter general que s'inicien a partir de l'entrada en vigor de la present Llei s'aplicarà la classificació de béns continguda en esta, amb l'excepció de les construccions ubicades en sòl rústic, que es regiran pel que estableix el paràgraf anterior.

2. Els béns immobles de característiques especials que a l'entrada en vigor de la present Llei consten en el Cadastre Immobiliari conforme a la seua anterior naturalesa mantindran fins al 31 de desembre del 2005 el valor, sense perjudi de la seua actualització quan siga procedent, així com el règim de valoració.

La incorporació al Cadastre Immobiliari dels restants immobles que, conforme a esta Llei, tinguen la condició de béns immobles de característiques especials es practicarà abans del 31 de desembre del 2005.

3. La descripció dels béns immobles continguda en el Cadastre Immobiliari a l'entrada en vigor d'esta Llei es mantindrà fins que tinga lloc la pràctica d'una altra posterior conforme als procediments d'incorporació regulats en esta o fins que per qualsevol altre mitjà es modifique, sense perjudi de l'actualització de valors.

No obstant, serà a partir de l'1 de gener del 2005 quan s'incorporen les titularitats que corresponguen conforme als supòsits i regles d'esta Llei, sempre que així resulte dels procediments de declaració, comunicació, sol·licitud, esmena de discrepàncies i inspecció cadastral prevists en esta i iniciats amb posterioritat a la citada data.

Disposició transitòria segona. *Valoració cadastral de béns immobles rústics.*

El que estableix la present Llei respecte a la determinació del valor cadastral queda en suspens respecte als béns immobles rústics fins que per mitjà de Llei s'establisca la data de la seua aplicació, mantenint la seua vigència mentrestant, als efectes indicats, la disposició transitòria segona, apartat 1, de la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, així com el procediment de renovació del cadastre rústic regulat en l'article 31 i les disposicions concordants de la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, i la seua normativa de desplegament.

Disposició transitòria tercera. *Normativa preexistent.*

Mentres es porten a efecte les previsions de desplegament reglamentari contingudes en la present Llei, continuaran en vigor, quan no s'oposen a esta, les normes reglamentàries existents, així com qualsevol altra dictada en desplegament de la normativa anterior.

Les referències contingudes en la normativa anterior a revisions cadastrals, fixacions, revisions i modificacions de valors i modificacions de ponències s'entendran fetes als procediments de valoració col·lectiva general o parcial, o, si és el cas, al procediment de determinació del valor cadastral dels béns immobles de característiques especials, i les realitzades a alteracions d'orde físic, econòmic o jurídic concernent als béns immobles, als fets, actes o negocis susceptibles d'incorporació en el Cadastre Immobiliari.

D'igual forma, les referències al procediment previst per a canvis de naturalesa i aprofitament en l'article 71.3 de la Llei reguladora de les Hisendes Locals en la seua redacció donada per la Llei 50/1998, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, s'entendran fetes al procediment simplificat de valoració col·lectiva.

Disposició transitòria quarta. *Procediments en tramitació.*

Als procediments iniciats abans de l'entrada en vigor de la present Llei no se'ls aplicarà esta, regint-se per la normativa anterior.

Disposició derogatòria única.

A partir de la data d'entrada en vigor d'esta Llei, queden derogades les disposicions següents:

a) Llei 53/1997, de 27 de novembre, per la qual es modifica parcialment la Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals, i s'establix una reducció en la base imposable de l'Impost sobre Béns Immobles.

b) L'incís final del segon paràgraf de l'apartat 2n de l'article 235 del Decret de 12 de gener de 1973,

que aprova el text refós de la Llei de Reforma i Desenvolupament Agrari.

Així mateix queden derogades totes les altres disposicions que s'oposen, contradiguen o resulten incompatibles amb els preceptes de la present Llei.

El que es disposa anteriorment s'entén sense perjudici del que preveuen les disposicions transitòries de la present Llei.

Disposició final primera.

La present Llei es dicta a l'empara del que estableix l'article 149.1.14a de la Constitució Espanyola.

Disposició final segona.

S'autoritza el Govern per a refondre en el termini màxim d'un any i en un sol text les disposicions vigents reguladores del Cadastre Immobiliari i, especialment, la normativa sobre la matèria continguda en la present Llei, així com en la Llei de 23 de març de 1906, que estableix el Cadastre Parcel·lari; Llei 7/1986, de 24 de gener, d'Ordenació de la Cartografia; Llei 39/1988, de 28 de desembre, reguladora de les Hisendes Locals; Llei 13/1996, de 30 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social, i la Llei 24/2001, de 27 de desembre, de Mesures Fiscals, Administratives i de l'Orde Social. La refosa comprendrà la regularització, aclariment i harmonització d'estes disposicions.

Disposició final tercera. *Desplegament de la Llei.*

Es faculta el Govern per a dictar totes les disposicions que siguin necessàries per al desplegament i execució d'esta Llei.

Disposició final quarta. *Entrada en vigor.*

Esta Llei entrarà en vigor el dia 1 de gener del 2003.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta Llei i que la facen complir.

Madrid, 23 de desembre del 2002.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

25039 *LLEI 49/2002, de 23 de desembre, de règim fiscal de les entitats sense fins lucratius i dels incentius fiscals al mecenatge.* («BOE» 307, de 24-12-2002.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els que vegem i entenguen esta Llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La importància aconseguida en els últims anys pel denominat «tercer sector», així com l'experiència acu-

mulada des de l'aprovació de la Llei 30/1994, de 24 de novembre, de Fundacions i d'Incentius Fiscals a la Participació Privada en Activitats d'Interés General, fa necessària una nova regulació dels incentius fiscals que es contenen en el Títol II de la citada norma legal.

Quan l'any 1994 es va promulgar la citada Llei 30/1994, el legislador ja era conscient de les dimensions aconseguides pel fenomen de la participació privada en activitats d'interés general, en les seues diverses formes jurídiques, si bé no va poder prevore llavors que este fenomen, lluny d'atenuar el seu creixement, tindria a Espanya un gran desenvolupament en menys d'una dècada.

La conseqüència lògica d'este desenvolupament ha sigut que el marc normatiu fiscal dissenyat en el Títol II de la Llei 30/1994 ha quedat desfasat, i és necessari un nou règim fiscal per a les entitats sense fins lucratius que, adaptat a la present realitat, flexibilitze els requisits per a acollir-se als incentius que preveu esta Llei i dote de seguretat jurídica suficient estes entitats en el desenvolupament de les activitats que realitzen en compliment dels fins d'interés general que persegueixen.

La finalitat que persegueix la Llei és més ambiciosa que la mera regulació d'un règim fiscal propi de les entitats sense fins lucratius, ja que, com el seu propi títol indica, esta norma estableix també el conjunt d'incentius que són aplicables a l'activitat de mecenatge realitzada per particulars. En efecte, si bé la Llei 30/1994 contenia ja una sèrie de preceptes destinats a estimular la participació del sector privat en les activitats d'interés general, la realitat permet constatar que la seua eficàcia ha sigut limitada.

Es fa necessària, per tant, una Llei com la present, que ajude a canalitzar els esforços privats en activitats d'interés general d'una manera més eficaç, mantenint i ampliant alguns dels incentius prevists en la normativa anterior i establint-ne uns altres de nous, més coincidents amb les noves formes de participació de la societat en la protecció, el desenvolupament i l'estímul de l'interés general.

En conseqüència, esta Llei, dictada a l'empara de l'article 149.1.14a de la Constitució i sense perjudici dels règims tributaris forals, té una finalitat eminentment incentivadora de la col·laboració particular en la consecució de fins d'interés general, en atenció i reconeixement a la cada vegada major presència del sector privat en la labor de protegir i promoure actuacions caracteritzades per l'absència d'ànim de lucre, l'única finalitat dels quals és de naturalesa general i pública.

II

La Llei està estructurada en tres Títols, vint-i-set articles i les corresponents disposicions addicionals, transitòries, derogatòria i finals.

El Títol I defineix l'objecte de la Llei i el seu àmbit d'aplicació, i introdueix, com a novetat, una menció expressa als règims forals en vigor en la Comunitat Autònoma del País Basc i en la Comunitat Foral de Navarra, així com als convenis i tractats internacionals que han passat a formar part de l'ordenament intern espanyol.

En el Títol II es regula el règim fiscal especial aplicable a les entitats sense fins lucratius, el qual recolza sobre tres pilars bàsics: el concepte d'entitat sense fins lucratiu a l'efecte de la Llei, la tributació d'estes entitats per l'Impost sobre Societats i la fiscalitat en matèria de tributs locals.

Així, es fixen unes normes generals en virtut de les quals s'estableix el concepte d'entitat sense fins lucratiu a l'efecte d'esta Llei.

El règim fiscal especial és voluntari, de tal manera que podran aplicar-lo les entitats que, complint deter-